

uredovanje in še slabejša slovenska prestava je kriva, da ljudje tako malo marajo za glasilo kmetijske družbe. Tukaj je treba premembe! Zato pa rečemo: ako še štajerski poslanci priznavajo, da je kmetijska družba ne samo za Nemce, ampak tudi za Slovence, sploh za celo Štajersko, osnovana, in ako še mislijo, da je ovo družbo treba iz deželne blagajnice z 15.000—19.000 fl. na leto podpirati, tedaj je edino pravično, da se nemškemu in slovenskemu glasilu družbe podpora 3000 fl. še dalje pusti s tem, da se uredovanje poboljša, ali pa, če to ne kaže, ker denarjev ni. obema ustavi. Tako veleva pravica. Vse drugo je ali nevednost ali pa dokaz stare zagrizene narodne mržnje in sovražnosti nemških poslancev do nas Slovencev, nov nagib, da resno preišljujemo in prevdarjamo, kako bi se štajerski Slovenci, se vé po postavni poti, zamogli znebiti ošabnega jerobstva nemških liberalnih poslancev v Gradcu!

Cerkvene zadeve.

Stavljenje Slomškovih spomenikov.

II. Največ skrbi je odboru delala podoba Slomškova. Prvo, česar se je bilo treba lotiti, bilo je napotiti g. Zajca v Ljubljani, da bi svojemu modelu za Slomškovo podobo dal večjo sličnost z portretom Slomškovim. Meseca sept. 1876 je odboru došel popravljeni model. Odborniki smo bili zadovoljni in smo v seji 30. sept. sklenoli izdelovanje Slomškove podobe izročiti g. Zajcu in sicer za 2000 fl. z temi pogoji: gosp. Zajc poskrbi sam za kamen in ga plača; kamen mora biti kararski marmor prve vrste — marmo statuario — podobo mora g. Zajc v Maribor postaviti brez nevarščine za odbor. Ako gosp. Zajc pomaga podobo postaviti v okvir, se mu bo to posebič plačalo; za kamen bodemo g. Zajcu dali primerno predplačo, tudi za delo mu damo predplače po poročilih g. dr. Bleiweisa, ki se ima po tajniku odborovem poprositi za blagovoljno posredovanje med odborom in g. umetnikom. G. Zajc obljubi od časa, ko bo kamen dobil, potem v 6 mesecih podobo izdelati. Ta pogodba z g. Zajcem se je sklenola 30. sept. 1876. Mislili smo takrat, da bo zanaprej celo narodno podvzetje točno in hitro teklo k svojemu dovršetku. Ali temu ni bilo tako. Preminoli so 3 meseci, a g. Zajc ni začel delati, ker ni mogel kamna iz Laškega dobiti. Naposled smo iz pisma g. dr. Bleiweisa, ki je od odbora poprošen posredovanje rad prevzel, izvedeli 29. dec. 1876. da je g. Zajc v Pietrisanti blizu Masse in Carare na Italijanskem zazvedel za velik kamen čistega marmorja, ki bi se dal dobiti za kakih 700 fl. če bi se polovica takoj plačala, polovica pa po poštnem povzetju poravnala, kedar bi marmor došel v Ljubljano. Ali sedaj je važno prašanje čakalo ugodne rešitve: kdo pa je porok, da je isti dragi kamen

tudi dober; kaj pa, če bi se v Ljubljani pokazalo pri dohodn, da je spakljiv? V tej zadregi se je odboru še najbolj primeren zdel nasvet g. kanonika Glaserja v seji 3. januarja. Sklenilo se je torej v Italijansko poslati dolgo let na Štajerskem dobro poznatega cerkvenega umetnika g. Fantonita, da nam odbere marmor I. vrste in v imenu odbora sklene nakupno pogodbo tako, da bo ta imel poročila za dobroto kupljenega kamna. G. Fantoni je ponudbo potem prevzel, se nad Ljubljano, kder je od g. Zajca dobil natančno mero za potrebni kamen, peljal ter je v Pietrisanti pri podvzetnikih: Barsanti e Massei kupil kamen za 1200 lir (nella carta italiana) tako, da je 400 lir nadal, 800 lir pa obečal, da se platijo, kedar kamen dojde na železniško postajo v Ljubljano; 27. jan. je odbor nakupno pogodbo g. Fantonita sprejel in odobril. Ali sedaj so pa Italijani zapreke delali tako, da je kamen še le 10. aprila došel v Ljubljano. G. Bleiweis nam je 12. april poročal, da je kamen še le 10. aprila došel v Ljubljano. G. Bleiweis nam je 12. april poročal, da je kamen došel in da ga g. Zajc hvali. Tako so bile glavne težave premagane in g. Zajc je potem začel podobo ali kip izdelovati. Do izvršitve je potreboval bolj kakor leta dni. Kajti meseca aprila l. 1878 smo prvič zvedeli, da je dodelana in potem je še trebalo časa za glajenje in snaženje. Tako se je zgodilo, da jo je 13. junija 1878. v Ljubljani dal na železnico in jo potem 17. in 18. junija vložil na odločeno njej mesto v mariborski stolni cerkvi. Slovesno odkritje pa se je nastavilo na 24. den junija, na god sv. Janeza krstitelja, patrona stolne cerkve, kder stoji glavni spomenik prvega škofa Mariborskega. Ali samo razkritje z primerno cerkveno svečanostjo nam je bilo mogoče obhajati, občni zbor v čitalnici nam je mestni župan, g. Matija Reiser, prepovedal. Zoper prepoved so odborniki takoj podpisali pritožbo do namestnije v Gradcu. (Konec prihodnjič.)

Gospodarske stvari.

Sadje- in vinorejska šola v Mariboru pa kmetijska šola v Grotenhofu pri Gradcu.

Novošegno šolstvo se pokazuje tako slabo in zavozljani, da ga še niti liberalni odborniki graškega deželnega zbora veseli biti ne morejo. V svojem poročilu do novih poslancev tožujejo o velikanskih stroških za male šole in se jezijo nad deželnim šolskim svetom, ki zaporedom dela šolskih stroškov brez ozira na deželni zbor. Realne gimnazije z dragimi „meščanskimi šolami“ vred obžalujejo, da so jih upeljali, tudi podkovačka šola v Gradcu in Grotenhofska gospodarska šola pri Gradcu jim ne ugaja. Edina, katero še hvallijo, je sadje- in vinorejska šola pri Mariboru; to hvalo in priznanje pa je res opravičeno in jeni ravnatelj, g. Goethe, je res zaslužil, da mu je deželni